

Георги Константинов
Човешки маршрути

Към хоризонта изпъната
и мътно заблестяла,
денонощно забързана
магистрала...
Магистрала, гладко свързала
далечни земи и хора –
без да поглежда встрани,
без да вижда
нагоре...
Магистрала, безспир летяща
в две обратни посоки.
И събрала в паметта си
надежди
и катастрофи.
Магистрала, шумно сближила
едни тържища с други.
И направила дните ни
еднакво равни
и луди.

Но спрете за миг, човечи!
Млъкнете за миг, мотори!
И ще видите горе
пътеката –
встрани от бясната скорост...

Пътека с бавни завой
край дървета, скали и мъх...
Но която
единствено води
към
високия връх.

КРАЙ

© Георги Константинов

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9784>]